Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 30 kwietnia 2025 r.*

Odwołanie – Dumping – Przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji – Ostateczne cła antydumpingowe – Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych – Przewidziany w tym przepisie termin na złożenie takiego wniosku – Wystarczający charakter dowodów – Informacje przedstawione po upływie tego terminu

W sprawach połączonych C-554/23 P i C-568/23 P

mających za przedmiot dwa odwołania w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniach 4 i 14 września 2023 r.,

Fertilizers Europe, z siedzibą w Brukseli (Belgia), którą reprezentowali J. Beck, advocaat, i L. Ruessmann, avocat,

strona wnosząca odwołanie w sprawie C-554/23 P,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

AO Nevinnomysskiy Azot, z siedzibą w Niewinnomyssku (Rosja),

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot”, z siedzibą w Nowomoskowsku (Rosja),

które reprezentowali A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin, A. Nosowicz, avocats, i P. Vander Schueren, advocaat,

strona skarżąca w pierwszej instancji,

Komisja Europejska, którą reprezentowali G. Luengo i P. Němečková, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

oraz

Komisja Europejska, którą reprezentowali G. Luengo i P. Němečková, w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: angielski.

strona wnosząca odwołanie w sprawie C-568/23 P,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

AO Nevinnomysskiy Azot, z siedzibą w Niewinnomyssku,

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot”, z siedzibą w Nowomoskowsku,

które reprezentowali A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin, A. Nosowicz, avocats, i P. Vander Schueren, advocaat,

strona skarżąca w pierwszej instancji,

Fertilizers Europe, z siedzibą w Brukseli, którą reprezentowali J. Beck, advocaat, i L. Ruessmann, avocat,

interwenient w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: C. Lycourgos, prezes izby, S. Rodin (sprawozdawca), N. Piçarra, O. Spineanu-Matei i N. Fenger, sędziowie,

rzecznik generalny: L. Medina,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po zapoznaniu się z opinią rzeczniczki generalnej na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2024 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 W swych odwołaniach Fertilizers Europe i Komisja Europejska wnoszą o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 5 lipca 2023 r., Nevinnomysskiy Azot i NAK „Azot”/Komisja (T-126/21, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2023:376), w którym Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2100 z dnia 15 grudnia 2020 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2020, L 425, s. 21, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”).

Ramy prawne

Sporne rozporządzenie

2 Motyw 20 spornego rozporządzenia ma następujące brzmienie:

„Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia na podstawie wniosku o dokonanie przeglądu, który pierwotnie złożono w dniu 21 czerwca 2019 r. [(zwanego dalej »pierwotnym wnioskiem o dokonanie przeglądu«)], a następnie uzupełniono o dodatkowe informacje (łącznie zwanym »skonsolidowanym wnioskiem o dokonanie przeglądu«). Skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu, który stanowi podstawę do wszczęcia niniejszego przeglądu wygaśnięcia, włączono do jawnej dokumentacji i udostępniono do wglądu zainteresowanym stronom. Zgodnie z pkt 4.1 zawiadomienia wnioskodawca przedstawił w swoim [pierwotnym] wniosku o dokonanie przeglądu dowody na istnienie wartości normalnej opartej na rzeczywistych cenach krajowych oraz tak samo skonstruowaną wartość normalną, w przypadku gdy cen krajowych nie można by było uznać za wiarygodne i odzwierciedlające zwykły obrót handlowy. To, czy pierwotny wniosek [o dokonanie przeglądu] został uzupełniony o szacunkowe wartości normalne na podstawie dostępnych informacji na temat rzeczywistych cen krajowych w państwie, którego dotyczy postępowanie, jest nieistotne, ponieważ Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia na podstawie skonsolidowanego wniosku o dokonanie przeglądu”.

Rozporządzenie 2016/1036

3 Artykuł 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U. 2018, L 143, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1036”), zatytułowany „Zasady ogólne”, stanowi w ust. 1:

„Cło antydumpingowe może zostać nałożone na każdy produkt przywieziony po cenach dumpingowych, którego wprowadzenie do wolnego obrotu w Unii [Europejskiej] powoduje szkodę”.

4 Artykuł 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2016/1036 przewiduje:

„1. Podstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu.

Jednakże jeżeli eksporter w kraju wywozu nie produkuje lub nie sprzedaje produktów podobnych, wartość normalna może zostać ustalona na podstawie cen innych sprzedawców lub producentów.

Ceny między stronami, co do których wydaje się, że są ze sobą powiązane lub że zawarły między sobą porozumienia kompensacyjne, mogą nie zostać uznane za obowiązujące w zwykłym obrocie handlowym oraz mogą nie zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej, o ile nie zostanie wykazane, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na te ceny.

W celu ustalenia, czy dwie strony są powiązane, można wziąć pod uwagę definicję stron powiązanych określoną w art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 [z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych

przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. 2015, L 343, s. 558)].

[…]

3. W przypadku gdy sprzedaż produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie istnieje lub jest niewystarczająca lub gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż ta nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość normalną produktu podobnego oblicza się w oparciu o koszt produkcji w kraju pochodzenia, powiększony o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku lub w oparciu o ceny eksportowe w zwykłym obrocie handlowym, do właściwego państwa trzeciego, pod warunkiem że ceny te są reprezentatywne.

Można stwierdzić istnienie szczególnej sytuacji rynkowej dla danego produktu, w rozumieniu akapitu pierwszego, między innymi gdy ceny są sztucznie zaniżone, gdy istnieje istotny handel barterowy lub gdy istnieją uzgodnienia dotyczące przetwarzania na warunkach niekomercyjnych”.

5 Artykuł 5 ust. 3 i 9 rozporządzenia 2016/1036 stanowi:

„3. Komisja w możliwym zakresie zbada dokładność i adekwatność materiału dowodowego przedstawionego we wniosku, w celu ustalenia, czy informacje te są wystarczające do wszczęcia postępowania.

[…]

9. W przypadku gdy materiał dowodowy w sposób oczywisty jest wystarczający do wszczęcia postępowania, Komisja wszczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku i publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku przedstawienia niewystarczającego materiału dowodowego wnioskodawca zostaje o tym fakcie poinformowany w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku do Komisji. O swojej analizie wniosku Komisja informuje państwa członkowskie w zwykłych okolicznościach w ciągu 21 dni od daty złożenia wniosku Komisji”.

6 Zgodnie z art. 11 ust. 1, 2, 5 i 6 tego rozporządzenia:

„1. Środek antydumpingowy pozostaje w mocy jedynie w okresie i w zakresie niezbędnym do przeciwdziałania dumpingowi, który powoduje szkodę.

2. Ostateczny środek antydumpingowy wygasa pięć lat po jego wprowadzeniu lub pięć lat od daty zakończenia ostatniego przeglądu przeprowadzonego po wprowadzeniu środków w odniesieniu do dumpingu i szkody, chyba że podczas przeglądu stwierdzono, że wygaśnięcie doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Taki przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych wszczyna się z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony […] [przez] producentów unijnych [lub w ich imieniu], a środek pozostaje w mocy do czasu zakończenia tego przeglądu.

Przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych wszczyna się w przypadku, gdy wniosek o jego wszczęcie zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Prawdopodobieństwo takie można wykazać np. dowodząc kontynuacji dumpingu i szkody lub

dowodząc, że wyeliminowanie szkody w części lub całości wynika z zastosowania środków, lub dowodząc, że sytuacja eksporterów lub warunki rynkowe mogą wskazywać na prawdopodobieństwo dalszego występowania szkodliwego dumpingu, lub dowodząc, że wciąż występują zakłócenia handlu surowcami.

Podczas postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego ustępu eksporterom, importerom oraz przedstawicielom kraju wywozu i producentom unijnym zapewnia się możliwość odparcia zarzutów oraz rozszerzenia i skomentowania kwestii wyszczególnionych we wniosku o wszczęcie tego przeglądu, zaś wnioski formułuje się z uwzględnieniem wszystkich istotnych i należycie udokumentowanych dowodów na to, czy wyeliminowanie środków doprowadzi do kontynuacji bądź ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.

Zawiadomienie w sprawie zbliżającego się wygaśnięcia środków publikuje się w odpowiednim terminie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w ostatnim roku stosowania środków określonych w niniejszym ustępie. Po zamieszczeniu tej publikacji producenci unijni mają prawo wystąpić z wnioskiem o wszczęcie przeglądu zgodnie z akapitem drugim, nie później niż trzy miesiące przed końcem pięcioletniego okresu. Zawiadomienie o faktycznym wygaśnięciu środków na mocy niniejszego akapitu również jest publikowane.

[…]

5. Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur i przebiegu dochodzenia, z wyjątkiem przepisów określających terminy, stosuje się do wszystkich przeglądów prowadzonych na podstawie ust. 2, 3 i 4.

Przeglądy prowadzone na podstawie ust. 2 i 3 przeprowadza się niezwłocznie i co do zasady kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia przeglądu. Przeglądy na podstawie ust. 2 i 3 kończą się bezwarunkowo w terminie 15 miesięcy od dnia wszczęcia.

Przeglądy na podstawie ust. 4 kończą się bezwarunkowo w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wszczęcia.

Jeśli w tym samym postępowaniu wszczęto przegląd na podstawie ust. 2 w trakcie trwającego już przeglądu na podstawie ust. 3, wówczas przegląd na podstawie ust. 3 kończy się w tym samym terminie co przegląd na podstawie ust. 2.

W przypadku gdy postępowanie nie zostanie zakończone w terminach wskazanych w akapitach drugim, trzecim i czwartym, środki:

– wygasają w odniesieniu do dochodzeń na podstawie ust. 2,

– wygasają w przypadku dochodzeń prowadzonych na podstawie ust. 2 i 3 równolegle, kiedy w ramach tego samego postępowania wszczęto przegląd na podstawie ust. 2 w trakcie toczącego się już przeglądu na podstawie ust. 3 albo kiedy takie przeglądy wszczęto w tym samym czasie, albo

– nie ulegają zmianie w dochodzeniach na podstawie ust. 3 i 4.

Zawiadomienie o aktualnym wygaśnięciu lub utrzymaniu środków zgodnie z niniejszym ustępem jest następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

[…]

6. Przeglądy prowadzone na podstawie niniejszego artykułu wszczyna Komisja. O tym, czy wszcząć przegląd określony w ust. 2 niniejszego artykułu, decyduje Komisja zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Komisja informuje również państwa członkowskie, gdy przedsiębiorca lub państwo członkowskie wystąpili z wnioskiem uzasadniającym wszczęcie przeglądu, o którym mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, a Komisja zakończyła analizę wniosku, lub gdy Komisja samodzielnie ustaliła, że należy zrewidować potrzebę dalszego stosowania środków.

W zależności od wyniku przeglądu środki, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3, uchyla się lub utrzymuje na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu albo uchyla, utrzymuje lub zmienia na podstawie ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

W przypadku uchylenia środków dla indywidualnych eksporterów, a nie dla kraju jako całości, eksporterzy ci pozostają przedmiotem postępowania i mogą automatycznie zostać poddani ponownemu postępowaniu w każdym kolejnym przeglądzie prowadzonym dla tego kraju na podstawie niniejszego artykułu”.

Okoliczności powstania sporu

7 Okoliczności powstania sporu przedstawiono w pkt 2–13 zaskarżonego wyroku i na potrzeby niniejszych spraw połączonych można je streścić w podany niżej sposób.

8 AO Nevinnomysskiy Azot i AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” (zwane dalej łącznie „spółkami »Azot«”) są producentami i eksporterami azotanu amonu mającymi siedzibę w Rosji. Jako takie spółki te podlegają rozporządzeniu Rady (WE) nr 2022/95 z dnia 16 sierpnia 1995 r. nakładającemu ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. 1995, L 198, s. 1).

9 W następstwie pierwszego przeglądu wygaśnięcia odnośnych środków oraz pierwszego przeglądu okresowego rozporządzeniem Rady (WE) nr 658/2002 z dnia 15 kwietnia 2002 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. 2002, L 102, s. 1) utrzymano ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji. W wyniku drugiego przeglądu wygaśnięcia tych środków oraz drugiego częściowego przeglądu okresowego owe środki utrzymano w mocy rozporządzeniem Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. 2008, L 185, s. 1). Po trzecim przeglądzie wygaśnięcia wspomnianych środków Komisja utrzymała je w mocy rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 999/2014 z dnia 23 września 2014 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2014, L 280, s. 19). W wyniku przeglądu okresowego i zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2016/1036 Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1722 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2018, L 287, s. 3).

10 Przez cały okres, w którym toczyły się owe postępowania w sprawie przeglądu, spółki „Azot” podlegały cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do całego terytorium Rosji.

11 W dniu 21 czerwca 2019 r. Fertilizers Europe, europejskie stowarzyszenie producentów nawozów, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 zwróciło się do Komisji z pierwotnym wnioskiem o dokonanie przeglądu wygaśnięcia odnośnych środków antydumpingowych. We wniosku tym Fertilizers Europe twierdziło, że istnieją dowody świadczące o prawdopodobieństwie kontynuacji dumpingu w razie wygaśnięcia tych środków. Oparło się ono w tym względzie na porównaniu cen eksportowych z konstruowaną wartością normalną.

12 W odpowiedzi na wspomniany wniosek Komisja zwróciła się do Fertilizers Europe o przedstawienie dodatkowych informacji w celu uzupełnienia i wyjaśnienia jego pierwotnego wniosku o dokonanie przeglądu (zwanych dalej „dodatkowymi informacjami”). W dniu 20 sierpnia 2019 r. Fertilizers Europe przedłożyło te dodatkowe informacje, które włączono do skonsolidowanego wniosku o dokonanie przeglądu i które bazowały na wartości normalnej opartej na rzeczywistych cenach na rosyjskim rynku krajowym.

13 W dniu 23 września 2019 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. 2019, C 318, s. 6), uznając, że istnieją wystarczające dowody, by wszcząć taki przegląd i przeprowadzić dochodzenie.

14 W wyniku tego dochodzenia Komisja stwierdziła istnienie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w razie wygaśnięcia tych środków antydumpingowych. Przyjmując sporne rozporządzenie, przedłużyła ona w związku z tym obowiązywanie wspomnianych środków na okres pięciu lat.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

15 W skardze wniesionej do Sądu spółki „Azot” zażądały stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia. W uzasadnieniu skargi spółki te podniosły jeden zarzut, dotyczący w istocie naruszenia art. 11 ust. 2 i 5 oraz art. 5 ust. 3 rozporządzenia 2016/1036, polegającego na tym, że Komisja niesłusznie dokonała przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji mimo braku wystarczających dowodów uzasadniających podjęcie takiego działania.

16 Co się tyczy kryteriów prawnych znajdujących zastosowanie do treści wniosku o dokonanie przeglądu, w pierwszej kolejności w pkt 65–67 zaskarżonego wyroku Sąd stwierdził w szczególności, że „z wykładni językowej art. 11 ust. 2 rozporządzenia [2016/1036] wynika, że ponieważ wniosek o dokonanie przeglądu powinien zostać złożony przez producentów Unii lub w ich imieniu nie później niż trzy miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, po upływie którego wygasają środki antydumpingowe [(termin ten będzie zwany dalej »przewidzianym prawem terminem«)], powinien on już zawierać wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody”, gdyż art. 11 ust. 2 akapit czwarty tego rozporządzenia, który ustanawia ten przewidziany prawem termin, w którym ów wniosek należy złożyć, wyraźnie odsyła do jego art. 11 ust. 2 akapit drugi, który określa przesłanki dotyczące treści wspomnianego wniosku pozwalające na dokonanie przeglądu.

17 W drugiej kolejności w pkt 69 i 70 zaskarżonego wyroku Sąd uznał, że wykładnia ta jest konieczna do osiągnięcia celu polegającego na upewnieniu się, że dowody przekazane Komisji w przewidzianym prawem terminie są wystarczające do wykazania prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w razie wygaśnięcia danych środków antydumpingowych. I tak stwierdził on, że ustanowienie tego terminu przyczynia się do zagwarantowania pewności sytuacji prawnych, pozwalając podmiotom działającym na rynku na dowiedzenie się w odpowiednim czasie, czy środki te mogą zostać utrzymane, a Komisji – na dysponowanie stosownym czasem na dokonanie oceny dowodów zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu oraz na upewnienie się o ich wystarczającym i odpowiednim charakterze, aby uniknąć nieuzasadnionego utrzymywania środka antydumpingowego po upływie przewidzianego okresu.

18 W trzeciej kolejności w pkt 71–74 zaskarżonego wyroku Sąd orzekł, że po upływie przewidzianego prawem terminu i w toku trzech miesięcy poprzedzających wygaśnięcie danych środków antydumpingowych producenci unijni mogą przedstawić informacje komplementarne na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 oraz że Komisja może w toku tych trzech miesięcy uzyskać dodatkowe wyjaśnienia, które uzupełniają lub potwierdzają wystarczające dowody przekazane przed upływem tego przewidzianego prawem terminu, lub zażądać takich dodatkowych wyjaśnień, co może prowadzić do przyjęcia skonsolidowanej wersji wniosku o dokonanie przeglądu, przy czym takie informacje komplementarne nie mogą jednak stanowić nowych argumentów, zastępować wniosku o dokonanie przeglądu złożonego w owym przewidzianym prawem terminie ani kompensować braków w zawartych w nim dowodach.

19 W czwartej kolejności w pkt 78–101 zaskarżonego wyroku Sąd zbadał i oddalił argument Komisji, zgodnie z którym na mocy art. 11 ust. 5 rozporządzenia 2016/1036 jest ona uprawniona do stosowania art. 5 ust. 3 i 9 tego rozporządzenia, który reguluje procedurę dochodzenia pierwotnego.

20 W oparciu o te rozważania Sąd w pkt 104 owego wyroku doszedł do wniosku, że Komisja naruszyła prawo poprzez stwierdzenie w motywie 20 spornego rozporządzenia, że nie było istotne, iż pierwotny wniosek o dokonanie przeglądu uzupełniono dodatkowymi informacjami, i że skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu mógł być podstawą jego wszczęcia.

21 Co się tyczy wystarczającego charakteru dowodów zawartych w pierwotnym wniosku o dokonanie przeglądu i charakteru dodatkowych informacji, w pkt 105 i 140 wspomnianego wyroku Sąd orzekł, po pierwsze, że informacje uzyskane w niniejszym przypadku przez Komisję po upływie przewidzianego prawem terminu należy uznać nie za zwykłe wyjaśnienie owych dowodów, lecz za nowe dowody, a po drugie, że ze spornego rozporządzenia wynika, iż Komisja uznała, że dowody zawarte w pierwotnym wniosku o dokonanie przeglądu były niewystarczające do dokonania przeglądu odnośnych środków antydumpingowych.

22 W konsekwencji w pkt 142 owego wyroku Sąd doszedł do wniosku, że należy stwierdzić nieważność spornego rozporządzenia bez konieczności badania pozostałych zarzutów szczegółowych podniesionych przez spółki „Azot”.

Żądania wnoszących odwołania i postępowanie przed Trybunałem

23 W odwołaniu w sprawie C-554/23 P Fertilizers Europe wnosi do Trybunału:

– o uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;

– o uchylenie zaskarżonego wyroku i o oddalenie pozostałych żądań podniesionych w pierwszej instancji; oraz

– o obciążenie spółek „Azot” kosztami poniesionymi przez Fertilizers Europe w związku z niniejszym postępowaniem odwoławczym i z postępowaniem przed Sądem.

24 W odwołaniu w sprawie C-568/23 P Komisja wnosi do Trybunału:

– o uchylenie zaskarżonego wyroku i o oddalenie pozostałych żądań podniesionych w pierwszej instancji; oraz

– o obciążenie spółek „Azot” kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

25 Postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 9 października 2023 r. sprawy C-554/23 P i C-568/23 P zostały połączone do celów pisemnego i ustnego etapu postępowania oraz wydania wyroku.

26 Spółki „Azot” wnoszą do Trybunału:

– o oddalenie odwołań w całości i o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy;

– subsydiarnie – o skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z wyrokiem Trybunału; oraz

– o obciążenie Komisji i Fertilizers Europe kosztami poniesionymi przez te spółki w związku z niniejszym postępowaniem odwoławczym i z postępowaniem przed Sądem.

W przedmiocie odwołań

27 W uzasadnieniu odwołań Fertilizers Europe i Komisja podnoszą, odpowiednio, cztery i dwa zarzuty.

28 Zarzuty pierwszy i drugi Fertilizers Europe oraz zarzut pierwszy Komisji dotyczą naruszeń prawa, jakich miał dopuścić się Sąd przy dokonywaniu wykładni art. 11 rozporządzenia 2016/1036, zaś zarzuty trzeci i czwarty Fertilizers Europe oraz zarzut drugi Komisji, podniesione subsydiarnie, dotyczą naruszenia prawa, jakiego miał dopuścić się Sąd przy stosowaniu owego art. 11, a także przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów.

W przedmiocie zarzutów pierwszego i drugiego w sprawie C-554/23 P oraz zarzutu pierwszego w sprawie C-568/23 P

Argumentacja stron

29 Fertilizers Europe w zarzutach pierwszym i drugim, a Komisja w zarzucie pierwszym podnoszą zasadniczo, że w pkt 65–67 i 71–104 zaskarżonego wyroku Sąd dopuścił się naruszenia prawa poprzez dokonanie wykładni art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 w związku z jego art. 5 ust. 3 i 9 w ten sposób, że przy badaniu, czy istnieją dowody wystarczające do dokonania przeglądu wygasających środków antydumpingowych, Komisja może się oprzeć jedynie na wniosku o dokonanie przeglądu złożonym przez producentów unijnych w przewidzianym prawem terminie, określonym w art. 11 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia 2016/1036, co najwyżej uzupełnionym informacjami, które jedynie potwierdzają dowody zawarte w tym wniosku.

30 W pierwszej kolejności, co się tyczy wykładni językowej art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036, Fertilizers Europe uważa, że wbrew temu, co Sąd orzekł w pkt 65–67 zaskarżonego wyroku, z brzmienia owego art. 11 ust. 2 akapity drugi i czwarty niekoniecznie wynika, iż wniosek o dokonanie przeglądu złożony w przewidzianym prawem terminie powinien już zawierać dowody wystarczające do uzasadnienia dokonania przeglądu wygaśnięcia danych środków antydumpingowych.

31 Zdaniem Komisji art. 11 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia 2016/1036 jest neutralny względem tego, czy powinna ona ograniczyć swoją ocenę do dowodów przedstawionych w przewidzianym prawem terminie. Wbrew temu, co stwierdził Sąd w zaskarżonym wyroku, z zawartego w tym przepisie sformułowania „zgodnie z akapitem drugim” nie można w szczególności wywodzić, że Komisja ma obowiązek zbadania wystarczającego charakteru dowodów uzasadniających wszczęcie przeglądu wyłącznie na podstawie wniosku złożonego w przewidzianym prawem terminie. Ponadto ów art. 11 ust. 2 akapit drugi przewiduje jedynie kryterium prawne wymagane do tego, aby Komisja mogła dokonać przeglądu wygaśnięcia danych środków antydumpingowych, i nie ogranicza ani w sposób wyraźny, ani dorozumiany ogólnych uprawnień, jakimi Komisja dysponuje w ramach oceny zasadności takiego przeglądu.

32 W drugiej kolejności, co się tyczy kontekstu, w jaki wpisuje się art. 11 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia 2016/1036, Fertilizers Europe utrzymuje, że żaden przepis tego rozporządzenia nie ogranicza szerokiego zakresu uznania, jakim Komisja dysponuje w dziedzinie wspólnej polityki handlowej.

33 Komisja podnosi, że z rozporządzeń antydumpingowych poprzedzających rozporządzenie 2016/1036 wynika, iż spoczywający na niej obowiązek ustalenia, czy wniosek zawiera dowody wystarczające do uzasadnienia wszczęcia dochodzenia pierwotnego lub postępowania w sprawie przeglądu, nie wiąże się z koniecznością przestrzegania określonego terminu, i że to ostatnie rozporządzenie nie wprowadziło w tym względzie żadnej zmiany.

34 Ponadto wnoszące odwołania podkreślają, że na mocy art. 11 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/1036 Komisja jest uprawniona do dokonania przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych z własnej inicjatywy.

35 Wnoszące odwołania uważają również, że art. 5 ust. 3 i 9 rozporządzenia 2016/1036 w związku z jego art. 11 ust. 5 ustanawia w odniesieniu do wniosków o dokonanie przeglądu złożonych na podstawie art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia procedurę uzupełniania brakujących informacji pozwalającą na przedstawienie dodatkowych i nowych dowodów po upływie przewidzianego prawem terminu.

36 W trzeciej kolejności Fertilizers Europe utrzymuje, że dokonana przez Sąd wykładnia owego art. 11 ust. 2 stwarza zagrożenie dla środków utrzymania przemysłu Unii, a zatem jest sprzeczna z celem rozporządzenia 2016/1036, jakim jest ochrona przemysłu Unii przed nieuczciwym przywozem z państw trzecich. Wykładnia ta prowadzi również do naruszenia uprawnień proceduralnych producentów unijnych, to jest zasady pewności prawa i poszanowania prawa do obrony przy ocenie złożonego przez nich wniosku o dokonanie przeglądu, ponieważ wiąże się ona z tym, że poziom szczegółowości wymaganych dowodów różni się w poszczególnych sprawach i zależy od okoliczności faktycznych.

37 Ponadto przewidziane w rozporządzeniu 2016/1036 postępowanie w sprawie przeglądu wygaśnięcia ostatecznych środków antydumpingowych ma na celu zapewnienie, by utrzymanie danych środków antydumpingowych było należycie uzasadnione na podstawie informacji zebranych w toku ich przeglądu, a nie tylko na podstawie wniosku o dokonanie przeglądu. W związku z tym art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia byłby spójny i pozostawałby w zgodzie z zasadą dobrej administracji, gdyby ocena wystarczającego charakteru dowodów była dokonywana w chwili wszczęcia tego przeglądu, bez konieczności przedstawienia owych dowodów w określonym terminie.

38 Komisja jest zdania, że Sąd słusznie stwierdził, iż celem przewidzianego prawem terminu jest ukierunkowanie producentów unijnych w kwestii ram czasowych złożenia wniosku o dokonanie przeglądu, aby zorganizować w sposób uporządkowany zakończenie stosowania danych środków antydumpingowych lub wszczęcie przeglądu ich wygaśnięcia oraz poinformować o tym zainteresowane strony. Jednakże z uwagi na to, że przewidziane we wspomnianym rozporządzeniu terminy na rozstrzygnięcie przez Komisję, czy dowody zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu mają wystarczający charakter, są dłuższe niż przewidziane w nim terminy na rozstrzygnięcie przez nią w przedmiocie wniosku o wszczęcie dochodzenia pierwotnego, Sąd powinien był dojść na tej podstawie do wniosku, że przy dokonywaniu oceny tego wystarczającego charakteru Komisja powinna dysponować co najmniej takimi samymi uprawnieniami jak te, którymi dysponuje przy dokonywaniu oceny wystarczającego charakteru dowodów zawartych w takim wniosku o wszczęcie dochodzenia pierwotnego.

39 Zdaniem Komisji, wbrew temu, co stwierdził Sąd, celem tym nie może być zagwarantowanie pewności prawa podmiotom gospodarczym działającym na rynku Unii, ponieważ żadnej zainteresowanej stronie nie udostępnia się złożonego przez producentów unijnych wniosku o dokonanie przeglądu ani nie informuje się jej o tym, że taki wniosek został złożony, zanim Komisja opublikuje zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia danych środków antydumpingowych.

40 Spółki „Azot” nie zgadzają się z powyższym i twierdzą, że Sąd słusznie uznał, iż z wykładni językowej i kontekstu art. 11 ust. 2 akapity drugi i czwarty rozporządzenia 2016/1036 wynika, że wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych musi zawierać – najpóźniej w dniu upływu przewidzianego prawem terminu – dowody wystarczające do uzasadnienia wszczęcia takiego przeglądu.

41 W pierwszej kolejności spółki te podnoszą zasadniczo, że Sąd dokonał prawidłowej wykładni art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 w świetle jego brzmienia i kontekstu, w jaki przepis ten się wpisuje. Konkretniej rzecz ujmując, prawo producentów unijnych do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu reguluje art. 11 ust. 2 akapit czwarty tego rozporządzenia, który odnosi się do jego art. 11 ust. 2 akapit drugi. Wspomniane spółki uważają, że wniosek o dokonanie przeglądu, który powinien zostać złożony przed upływem przewidzianego prawem terminu, musi, po pierwsze, zawierać wystarczające dowody, a po drugie, móc wskazywać na prawdopodobieństwo szkodliwego dumpingu. Termin ten jest wystarczający, aby umożliwić tym producentom zgromadzenie odpowiednich dowodów, a Komisji – przeprowadzenie ich dogłębnej oceny, przy jednoczesnym uniknięciu nieuzasadnionego utrzymywania środków antydumpingowych przez zbyt długi okres. Ich zdaniem gdyby prawodawca Unii zamierzał ograniczyć obowiązki wspomnianych producentów, uczyniłby to wprost.

42 W drugiej kolejności spółki „Azot” utrzymują, że chociaż art. 11 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/1036 nie precyzuje, w którym momencie producenci unijni powinni przedstawić wystarczające dowody w ramach swojego wniosku o dokonanie przeglądu, to przepisu tego nie można odczytywać w oderwaniu od art. 11 ust. 2 akapit czwarty owego rozporządzenia, który dokładnie określa termin ich przedstawienia.

43 W trzeciej kolejności spółki „Azot” utrzymują, że dokonana przez Sąd wykładnia art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 zapewnia poszanowanie praw wszystkich zainteresowanych stron i nie skutkuje ograniczeniem obowiązków i uprawnień Komisji, która – z zastrzeżeniem przestrzegania terminów proceduralnych – jest uprawniona do oceny wystarczającego charakteru dowodów zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu. W tym kontekście Komisja nie może jednak powoływać się na przepisy regulujące inne rodzaje przeglądów lub dochodzeń czy na uprawnienia umożliwiające jej działanie z urzędu i musi przestrzegać zarówno odpowiednich przepisów proceduralnych, jak i zasad ogólnych Unii, w związku z czym nie powinna ona dążyć do kompensowania braków w dowodach przedstawionych przez producentów unijnych we wniosku o dokonanie przeglądu.

Ocena Trybunału

44 Zarzuty pierwszy i drugi Fertilizers Europe oraz zarzut pierwszy Komisji są skierowane przeciwko pkt 65–104 zaskarżonego wyroku. W punktach tych Sąd dokonał wykładni art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 w ten sposób, że nie pozwala on Komisji na rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o dokonanie przeglądu środków antydumpingowych w oparciu o nowe dowody przedstawione na jej żądanie przez producentów unijnych później niż trzy miesiące przed wygaśnięciem tych środków, z wyjątkiem przedstawionych przez tych producentów informacji komplementarnych, które ograniczają się do uzupełnienia lub potwierdzenia dowodów zawartych w owym wniosku o dokonanie przeglądu. Jak przypomniano w pkt 20 niniejszego wyroku, Sąd wywiódł z tej wykładni, że Komisja powinna była przywiązać wagę do tego, iż pierwotny wniosek o dokonanie przeglądu uzupełniono dodatkowymi informacjami, i że skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu nie mógł być podstawą wszczęcia przeglądu odnośnych środków antydumpingowych.

45 W celu ustalenia, czy przyjęta przez Sąd wykładnia owego art. 11 ust. 2 jest obarczona naruszeniem prawa, jak twierdzą wnoszące odwołania, trzeba przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału przepisy aktu Unii należy interpretować z uwzględnieniem nie tylko ich brzmienia, lecz także kontekstu, w jaki się wpisują, oraz celów

uregulowań, których część stanowią (wyrok z dnia 28 listopada 2024 r., Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Komisja, C-269/23 P i C-272/23 P, EU:C:2024:984, pkt 69 i przytoczone tam orzecznictwo).

46 Co się tyczy w pierwszej kolejności brzmienia rozpatrywanych przepisów, należy zauważyć, że zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit drugi zdanie pierwsze rozporządzenia 2016/1036 „[p]rzegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych wszczyna się w przypadku, gdy wniosek o jego wszczęcie zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody”.

47 Ponadto art. 11 ust. 2 akapit czwarty zdanie drugie rozporządzenia 2016/1036 przewiduje, że producenci unijni mają prawo wystąpić z wnioskiem o wszczęcie przeglądu „zgodnie z akapitem drugim” owego art. 11 ust. 2 nie później niż trzy miesiące przed datą wygaśnięcia danych środków antydumpingowych.

48 Z przepisów wymienionych w pkt 46 i 47 niniejszego wyroku, odczytywanych we wzajemnym powiązaniu, wynika, że Komisja ma obowiązek dokonania przeglądu środków antydumpingowych, w przypadku gdy wniosek o dokonanie przeglądu, po pierwsze, zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie danych środków antydumpingowych prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit drugi zdanie pierwsze rozporządzenia 2016/1036, a po drugie, zostaje złożony nie później niż trzy miesiące przed datą wygaśnięcia tych środków.

49 Natomiast z owych przepisów, odczytywanych we wzajemnym powiązaniu, nie wynika żaden wymóg ograniczający uprawnienia Komisji w zakresie dokonywania takiego przeglądu.

50 W szczególności ograniczenia takiego nie można wywieść bezpośrednio z zawartego w art. 11 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia 2016/1036 uściślenia, zgodnie z którym producenci unijni mają prawo wystąpić z wnioskiem o wszczęcie przeglądu „zgodnie z akapitem drugim”, ponieważ treść art. 11 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia jedynie ustanawia spoczywający na Komisji obowiązek dokonania przeglądu w pewnych sytuacjach i wskazuje przykłady dowodów mogących mieć w tym względzie znaczenie.

51 Ponadto, jak rzeczniczka generalna zauważyła w pkt 40 opinii, zważywszy, że kryterium dotyczące wystarczającego charakteru dowodów, o którym mowa we wspomnianym art. 11 ust. 2 akapit drugi, wiąże wyłącznie Komisję w momencie podejmowania decyzji w sprawie przeglądu, odesłania do tego przepisu, które jest zawarte w art. 11 ust. 2 akapit czwarty wspomnianego rozporządzenia, nie można rozumieć w ten sposób, że wynika z niego, iż producenci unijni mają obowiązek przedstawienia takich dowodów w przewidzianym prawem terminie.

52 W związku z tym – wbrew temu, co orzekł Sąd w pkt 65–67 zaskarżonego wyroku – brzmienia art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036 nie można odczytywać w ten sposób, że jednoznacznie dowodzi ono zasadności zawężającej koncepcji uprawnień Komisji, jaką przyjął on w tym wyroku.

53 Co się tyczy w drugiej kolejności kontekstu, w jaki wpisują się art. 11 ust. 2 akapit drugi zdanie pierwsze i art. 11 ust. 2 akapit czwarty zdanie drugie rozporządzenia 2016/1036, należy, jak zauważyła w istocie rzeczniczka generalna w pkt 44–50 opinii, uwzględnić cały ten art. 11 ust. 2 oraz art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia.

54 Stosownie do art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2016/1036 środek antydumpingowy może pozostawać w mocy jedynie w okresie i w zakresie niezbędnym do przeciwdziałania dumpingowi, który powoduje szkodę. Ponadto z art. 11 ust. 2 akapit trzeci tego rozporządzenia wynika, że wnioski wynikające z przeprowadzonego przez Komisję dochodzenia w sprawie przeglądu muszą uwzględniać wszystkie istotne i należycie udokumentowane dowody związane z ustaleniem, czy wyeliminowanie danych środków antydumpingowych prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia odnośnego dumpingu i odnośnej szkody.

55 Z tych dwóch przepisów, odczytywanych we wzajemnym powiązaniu, wynika, że w toku postępowania w sprawie przeglądu Komisja ma obowiązek uwzględnić wszystkie dowody, o których mowa w poprzednim punkcie, a termin, w którym owe dowody przekazano do jej dyspozycji, nie ma decydującego znaczenia. Prawodawca Unii ustanowił tym samym normę o charakterze generalnym, która ma na celu zapewnienie zgodności wyniku postępowania w sprawie przeglądu z zasadą ustanowioną w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2016/1036. Jak rzeczniczka generalna podkreśliła w pkt 49 opinii, zakres tego wyboru dokonanego przez prawodawcę Unii zostałby znacznie ograniczony, gdyby należało uznać, że na wstępnym etapie postępowania w sprawie przeglądu Komisja ma, przeciwnie, obowiązek odrzucenia – w oparciu o kryterium czysto czasowe – dowodów przekazanych do jej dyspozycji.

56 Zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie tego rozporządzenia „[…] przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych wszczyna się z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony […] [przez] producentów unijnych [lub w ich imieniu], a środek pozostaje w mocy do czasu zakończenia tego przeglądu”. Komisja jest zatem uprawniona do dokonania przeglądu środków antydumpingowych niezależnie od tego, czy producenci unijni złożyli wniosek o dokonanie przeglądu, i to w dowolnym momencie przed datą wygaśnięcia tych środków. W związku z tym uznanie, że przy rozstrzyganiu w przedmiocie wniosku o dokonanie przeglądu Komisja jest związana zawartymi w tym wniosku dowodami przedstawionymi nie później niż trzy miesiące przed datą wygaśnięcia wspomnianych środków, mogłoby prowadzić do tego, że byłaby ona zmuszona – gdy dysponuje nowszymi dowodami – do odrzucenia wspomnianego wniosku, mimo że nadal może ona zdecydować o dokonaniu przeglądu z urzędu. Taki rezultat mógłby szkodzić skuteczności prowadzonych postępowań, nie zmieniając wszakże ich wyniku.

57 Co się tyczy w trzeciej kolejności celu rozporządzenia 2016/1036, należy zauważyć, że jego art. 1, zatytułowany „Zasady ogólne”, stanowi w ust. 1, że „[c]ło antydumpingowe może zostać nałożone na każdy produkt przywieziony po cenach dumpingowych, którego wprowadzenie do wolnego obrotu w Unii powoduje szkodę”. Zdolność Komisji do zapewnienia pełnej realizacji tego celu uległaby jednak nadwątleniu, gdyby, jak uznał Sąd w zaskarżonym wyroku, przy podejmowaniu decyzji, czy należy dokonać przeglądu środków antydumpingowych, instytucja ta nie mogła – przed datą wygaśnięcia tych środków – uwzględnić wszystkich dowodów związanych z ustaleniem, czy wyeliminowanie wspomnianych środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia odnośnego dumpingu i odnośnej szkody.

58 Ponadto należy zauważyć, że wbrew temu, co Sąd uznał w pkt 70 zaskarżonego wyroku, i jak podnosi Komisja, celem art. 11 ust. 2 akapit czwarty zdanie drugie rozporządzenia 2016/1036 nie jest pozwolenie podmiotom działającym na rynku na dowiedzenie się w odpowiednim czasie, czy środki antydumpingowe mogą zostać utrzymane. Po pierwsze, jak podkreśla Komisja w odwołaniu, wniosku o dokonanie przeglądu nie udostępnia się żadnej zainteresowanej stronie przed publikacją zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia w sprawie przeglądu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Po drugie, jak stwierdzono w pkt 56 niniejszego wyroku, Komisja

jest uprawniona do dokonania przeglądu środków antydumpingowych niezależnie od tego, czy producenci unijni złożyli wniosek o dokonanie przeglądu, i to w dowolnym momencie przed datą wygaśnięcia tych środków.

59 Natomiast bezsporne jest, że w pkt 70 zaskarżonego wyroku Sąd słusznie stwierdził, iż przewidziany prawem termin na złożenie wniosku o dokonanie przeglądu, określony w art. 11 ust. 2 akapit czwarty zdanie drugie rozporządzenia 2016/1036, ma na celu w szczególności pozwolenie Komisji na dysponowanie stosownym czasem na dokonanie oceny dowodów zawartych w tym wniosku oraz na upewnienie się o ich wystarczającym i odpowiednim charakterze, aby uniknąć nieuzasadnionego utrzymywania środka antydumpingowego po upływie przewidzianego okresu.

60 Uprawnienie Komisji do gromadzenia lub żądania, jeżeli uzna to za stosowne, dodatkowych dowodów później niż trzy miesiące przed wygaśnięciem środków antydumpingowych nie może zaszkodzić realizacji celu art. 11 ust. 2 akapit czwarty zdanie drugie rozporządzenia 2016/1036, o którym to celu mowa w poprzednim punkcie, ponieważ istnienie takiego uprawnienia nie wiąże się z przyznaniem podmiotowi występującemu z wnioskiem o dokonanie przeglądu prawa do spontanicznego uzupełnienia wniosku po upływie przewidzianego prawem terminu lub do złożenia takiego wniosku po upływie tego terminu. Oznacza to zatem, że w pkt 77 zaskarżonego wyroku Sąd niesłusznie uznał, iż wykładnia tego przepisu przyjęta przez Komisję w spornym rozporządzeniu pozbawiałaby wspomniany przepis znaczenia, czyniąc przewidziany w nim obowiązek prawny bezprzedmiotowym.

61 Z powyższego wynika – bez konieczności zajmowania stanowiska w przedmiocie uprawnień, jakie Komisja mogłaby ewentualnie wywodzić z art. 5 rozporządzenia 2016/1036 – że art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że Komisja jest uprawniona do uwzględnienia dowodów przedstawionych na jej żądanie przez producentów unijnych w trzymiesięcznym okresie poprzedzającym wygaśnięcie środków antydumpingowych przy podejmowaniu decyzji, czy należy dokonać przeglądu tych środków antydumpingowych.

62 W związku z tym Sąd dopuścił się naruszenia prawa, orzekając w pkt 104 zaskarżonego wyroku, że Komisja naruszyła prawo poprzez stwierdzenie w motywie 20 spornego rozporządzenia, że nie było istotne, iż pierwotny wniosek o dokonanie przeglądu uzupełniono dodatkowymi informacjami, i że skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu mógł być podstawą jego wszczęcia.

63 W świetle całości powyższych rozważań należy uwzględnić zarzuty pierwszy i drugi w sprawie C-554/23 P oraz zarzut pierwszy w sprawie C-568/23 P. Ze względu na to, że naruszenie prawa, jakiego dopuścił się Sąd przy dokonywaniu wykładni art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036, jest wystarczające do pozbawienia sentencji zaskarżonego wyroku podstawy, wyrok ten należy uchylić bez konieczności badania zarzutów trzeciego i czwartego w sprawie C-554/23 P oraz zarzutu drugiego w sprawie C-568/23 P.

W przedmiocie skargi wniesionej do Sądu

64 Jak wynika z art. 61 akapit pierwszy zdanie drugie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w przypadku uchylenia orzeczenia Sądu Trybunał może, jeśli stan postępowania na to pozwala, wydać orzeczenie ostateczne w sprawie.

65 W niniejszym przypadku tak nie jest.

66 Sąd nie zbadał podniesionego w ramach zarzutu pierwszego skargi zarzutu szczegółowego, zgodnie z którym w spornym rozporządzeniu Komisja błędnie uznała, że skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu zawierał wystarczające dowody świadczące o prawdopodobieństwie kontynuacji dumpingu w razie wygaśnięcia odnośnych środków antydumpingowych.

67 Z uwagi na to, że badanie tego zarzutu szczegółowego wymaga dokonania złożonej oceny stanu faktycznego, do przeprowadzenia której Trybunał nie dysponuje niezbędnymi informacjami, stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie, wobec czego należy ją skierować do ponownego rozpoznania przez Sąd.

W przedmiocie kosztów

68 W związku ze skierowaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd należy zastrzec, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 5 lipca 2023 r., Nevinnomysskiy Azot i NAK „Azot” /Komisja (T-126/21, EU:T:2023:376), zostaje uchylony.

2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.

3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Podpisy